

[Korsgaard.]

taget, er det dog mit Partis Hensigt ved tredje Behandling at stemme for Lovforslaget.

Hassing-Jørgensen: Det er et i mange Henseender meget tilfredsstillende Resultat, der er naaet gennem Udvalgsbehandlingen, og jeg slutter mig gerne til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte om den store Betydning, den højtærede Finansministers personlige Indsats har haft for dette Arbejde.

Kun paa ganske enkelte Omraader er der Divergenser, som ikke har kunnet overvindes, men som dog ikke er mere dybtgaaende, end at man, saa vidt jeg har forstaaet, naar Ændringsforslagene er behandlet, kan regne med alle Partiers Tilslutning til Lovforslagets endelige Vedtagelse. Samtidig med at jeg udtaler min Tilfredshed med denne Enighed, skal jeg dog tilføje, at dette heller ikke er mere, end man burde kunne vente. De meget betydelige Udgifter, der skal dækkes, er jo i saa høj Grad fremkommet ved den Samdrægtighed, Regeringen har kaldt paa under denne Situation, at alle Partiers Medansvar derfor er ganske klart. Den højtærede Finansminister opnaar gennem Ændringsforslagene Dækning for ca. 30, maaske 35 Mill. Kr. mere, end han oprindeligt har forlangt, og har derefter ogsaa kunnet frafalde sit oprindelige Forlangende om at kunne forhøje Satserne ved en Bestemmelse paa Finansloven, noget, som i øvrigt næppe heller vilde have kunnet gennemføres. Ved nu tillige at sammenarbejde Satserne i det nye Forslag med de gældende Satser efter Skatteloven af 1922 og heri indarbejde, dels hvad Ministeren paa den direkte Beskatnings Omraade har ment at kunne opnaa Dækning for, dels en Godtgørelse for at opretholde Fradragsregelen for hele Skattebeløbets Vedkommende, er der opnaaet en teknisk Forenkling.

Der opnaas tillige en saadan Forøgelse af Indtægten for Skatteaaret 1940—41, af en tilsvarende Indtægt netop paa Grund af Fradragsregelen ikke vil kunne paaregnes for Skatteaaret 1941—42, hvis man bibeholder de samme Satser. Derfor har man ogsaa opgivet at lade Loven gælde ud over det ene Aar. Hvad der saa skal ske for Skatteaaret 1941—42, staar vi alle frit over for, og det turde ogsaa være rigtigt under disse Forhold at lade hvert Aar have nok i sin Plage.

Jeg skal ikke komme særlig dybt ind paa Enkelthederne i Ændringsforslagene, som nu er omtalt saa udførligt af den ærede

Ordfører, men dog fremhæve nogle Hovedting. Den ekstraordinære Beskatning af Aktieselskaber er i Modsætning til den personlige Beskatning fastholdt som et ikke fradragsberettigende Tillæg til den ordinære Beskatning. Det vil blive paaskønnet, at Kravet om at indeholde Udbytteraten i selve Udbyttet, altsaa Udbytteraten betalt af Aktionærerne, er frafaldet. Det bliver herefter Selskabet, der skal berigtige baade Udbytteraten og Restraten. Denne Ændring har naturligvis ikke kunnet gennemføres uden en lille Stramning af selve Skalaen. En yderligere Skærpelse af Forslaget sker derved, at Udbytteraten ikke som oprindeligt foreslaaet beregnes med Halvdelen af Forskellen mellem Restratens Grundtal og Udbytteraten, men med $\frac{2}{3}$ af denne Forskel. Til Gengæld tages der det Hensyn til de tidligere stedfundne Konsolideringer, at Halvdelen af, hvad Reserverne overstiger 50 pCt. af Aktiekapitalen, tillægges denne ved Udregningen baade af Udbytteraten og Restraten. Hvis saaledes Reserverne i et Selskab er lig med Aktiekapitalen, kommer 25 pCt. af Reserverne i Betragtning.

En irrationel Bestemmelse, som jeg paapegede ved første Behandling, gaaende ud paa, at de saakaldte Familienselskaber skulde betale en højere Restrate end andre Selskaber, bortfalder, og ligeledes bortfalder Bestemmelsen om, at Friaktier eller Udlodning af Indtægter ved Formuerealisation skulde henregnes til Udbytteraten. Friaktier har jo i en Aarrække været henregnet til Aktionærernes skattepligtige Indkomst, og Indtægten ved Formuerealisation skal efter de midlertidige Ligningsbestemmelser, som blev vedtaget i December, jo ogsaa henregnes til Aktionærernes skattepligtige Indtægt, for saa vidt de udloddes. Det vilde da være helt urimeligt tillige at henregne disse Udlodninger saavel som Friaktierne til Selskabets skattepligtige Indtægt, der jo slet ikke berøres deraf, hvad ogsaa den højtærede Finansminister har erkendt.

Efter Ændringsforslag Nr. 16 skal imidlertid til Udbytteraten henregnes ikke blot det udbetalte Udbytte, men ogsaa hvad der henlægges til en Udbyttereguleringskonto eller overføres i ny Regning. Af disse Henlæggelser skal der følgende ikke svares Restrate, og naar de senere bliver anvendt eller maatte blive anvendt til Udbetaling af Udbytte eller til Supplering af Udbytte, vil de være fritaget for Beskatning. Der er en meget god Logik i denne Ordning, men særdeles mange Selskaber har jo allerede nu afsluttet deres Regnskab